

RUMUZ: Dünyalı

ÖLÜM KALIM MESELESİ

05.07.2016, Tokat

Sevgili Ablacığım,

Kaç yıl oldu görüşmeyeli, olmuş mudur bin yıl? Çok özledim inan seni. Bayram sabahı mezarını ziyaret ettiğimizde bunu daha iyi anladım. Bayramını kutlamak için yazıyorum bu mektubu.

Hiçbir şey eski tas, eski hamam değil artık, o kadar çok değişiklik oldu ki. Sevgi de Orhan da evlendi. İkisinden de birer kız torunun var artık. Orhanlar Suzan Nur, Sevgiler Suzan Su ismini verdiler çocuklarına. İkisi de çok tatlı. Su'yu bir görsen, aynı sen.

Orhan belediyede çalışıyor, mehter takımında. Pala bıyıklı, boylu poslu bir delikanlı oldu. Eşine nasıl evlenme teklifi yaptığını bir bilsen. "Annemin gelini olur musun?" demiş gelin hanıma. Çok iyi anlaşıyorlar. Merak etme ava falan gitmiyor, senden sonra sapan bile görmedim elinde. Sevgi'yi çok görmüyorum aslında. Geçenlerde sizin sular kesilmiş, bidonları doldurmak için gelmişti. Havadan sudan konuştuk, sustuk senden. Seni unuttuğumuzdan değil, yarasını kanatmak istemedim. Sensiz ne kadar iyi olabilirse o kadar iyi işte. Ölümünün ardındaki sırrı en çok onun merak ettiğinden eminim. Nasıl oldu, o tüfek nasıl patladı, o saçmalar nasıl kalbine isabet etti, nasıl, nasıl? Temizlik yaparken, duvarda asılı tüfeği de temizlemek istemişsin, o anda tüfek patlamış doğru mu? Doğru ya da yanlış, bu neyi değiştirir ki?

O kahrolası tüfek! Görevini yerine getirdi ve seni öldürdü. Şimdi o duvarda asılı değil. Eniştem dağa gömmüş, yerini ondan başkası bilmiyor. Sen rahat uyu, artık kimseyi öldüremeyecek. Zaten öyle öldün, öyle acı öldün ki, bize ölüm kalmadı ablacığım.

Yaralıyken, Mustafa ağabey arabayla seni hastaneye yetiştirmeye çalıştığında, bana bakışın gözlerimin önünden gitmiyor, o veda bakışı. Cennettesin değil mi? Meleklerin yeri ancak cennettir ablacığım. Dönmeyecek misin, sıkılmadın mı oralarda? Haydi, yeter dön artık.

Geçmişini değiştirme imkanın yok ama ölümün hayatımızda çok şeyi değiştirdi. Ailece televizyon izliyorduk birkaç gün önce. Kumanda babamdaydı. Bilirsin biz de âdettir, filmde öpüşme sahnesi çıkınca kanal değiştirilir. Babam kanalı değiştirdi, fakat bu defa öpüşen aşıklar yoktu ekranda. Duvarda asılı bir av tüfeğiydi kanalı değiştirmesine sebep olan. O da tahammül edemiyor senin saçma sapan bir şekilde saçmaların kurbanı olmana.

Öğretmen oldum ablacığım. Kahramanı Suzan olan hikayeler anlatıyorum öğrencilerime. Hayvan besleyen öğrencilerimi alkışlıyorum. Tek bir hayvan yetiştirmenin, tek kurşunla onları öldürmekten daha erdemli olduğundan bahsediyorum. Silahın tek görevi olduğunu vurguluyorum o da öldürmek. Yaşamının ve yaşatmanın tadına varmak adına çabalıyorum. Silahsızlanmanın ölüm kalım meselesi olduğunu söylüyorum.

Aramıza tekrar gelsen ablacığım, dokunsan kötü giden her şeye, düzelse dünya. Ölüm bizim neyiz olur ki ablacığım? Ne alıp veremediği var bizimle?

Kızmiyorum, öfkelenmiyorum kimseye, çareler bulmaya çalışıyorum kendimce. Başka Suzanlar ölmesin, umutlar solmasın diye. Ders alalım bu ölümden. Nazım'ın şu şiirini hiç duydun mu ablacığım?

"... İnsanlar için ölebileceksin,

Hem de yüzünü bile görmediğin insanlar için,

Hem de hiç kimse seni buna zorlamamışken,

Hem de en güzel en gerçek şeyin

Yaşamak olduğunu bildiğin halde..."

İşte sen de insanlık için öldün ablacığım. Hem de yüzünü bile görmediğin, adını bile duymadığın insanlar için. İnsanların silahsızlanması, annelerin, evlatların acıdan sızlanmaması için. Üzme kendini oralarda, mutlu ol, hem bugün bayram, bayramın kutlu olsun ablacığım.

Çık gel artık. Sessizce gel, usulca gel, masumca gel, yine öyle güzel gel ablacığım. "Belki de ilerdeki yaşanacak günlerin en güzelleri." Sana çok komik şeyler anlatacağım diğer mektubumda, merak et biraz!

Yüzlerce, binlerce kez öpüyorum seni. Ne olur sen de bir haber et, merakta koyma bizleri. Kimse duymadan konuş benimle. Senin için cennetçeyi öğrenirim, sen yeter ki konuş benimle. Haydi yüze kadar sayıyorum. 1,2,3,4...

Hoşçakal ablacığım, sevgiyle...

Dünyalı